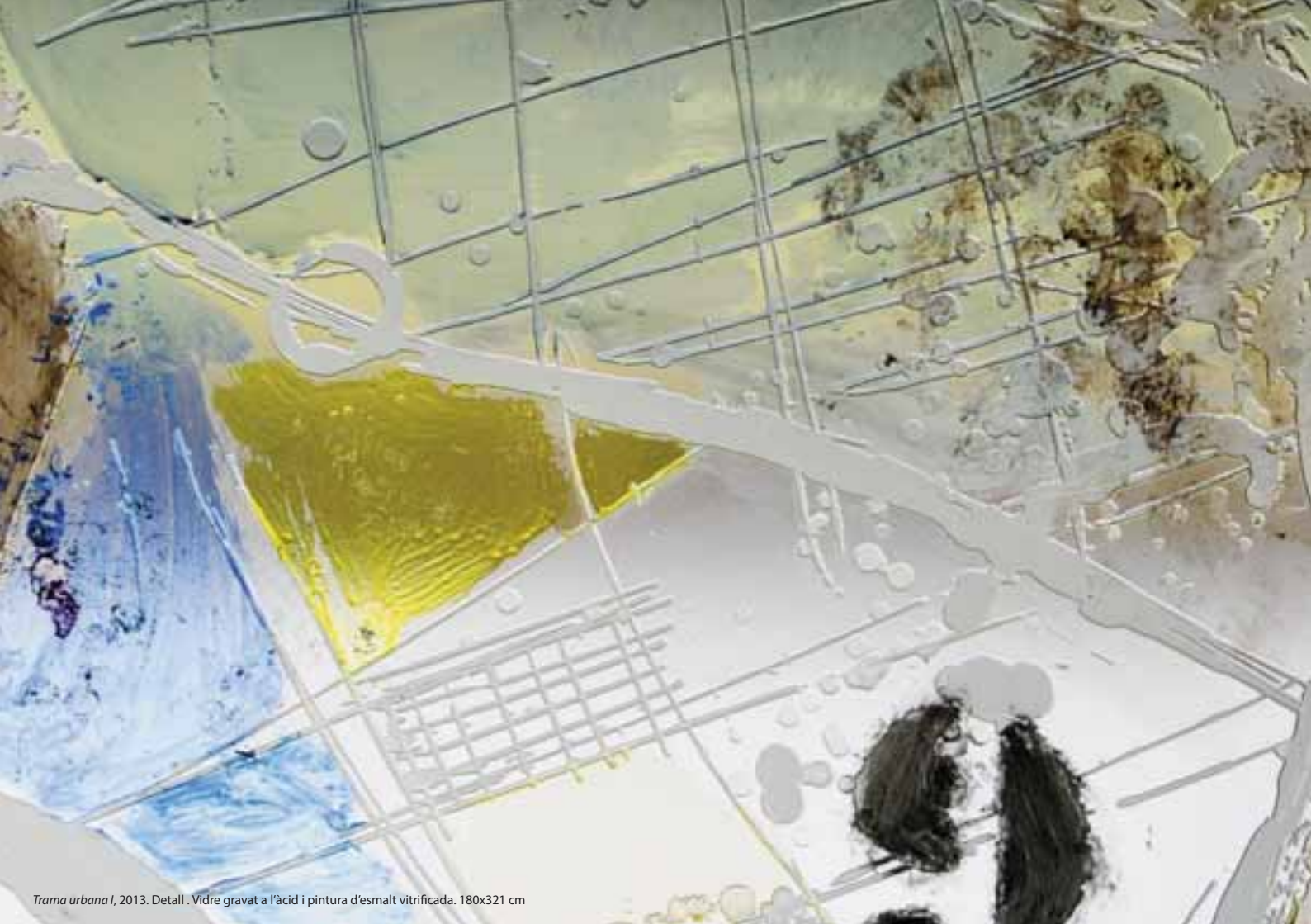

An abstract artwork featuring a complex, layered composition. The background is a mix of light and dark tones, with prominent horizontal and diagonal brushstrokes in shades of grey and white. A large, irregular shape in the upper center is a deep, earthy brown. Below it, a smaller, textured shape in a golden-brown hue is visible. The lower portion of the image shows a dark, almost black, textured area that appears to be a different material or a heavily layered section of the work. The overall effect is one of depth and organic, somewhat chaotic, form.

LOURDES FISA
Melodies de Ilum

Tama urbana, 2013. Detall . Vidre gravat a l'àcid i pintura d'esmalt vitrificada. 180x321 cm

LOURDES FISA

Melodies de llum

*A l'arquitectura,
al Modernisme,
al passat, present i futur,
a les melodies de llum...*

Del 12 de setembre al 12 d'octubre de 2013

Casa Lluvià. C/ Arquitecte Oms, 5. 08242 Manresa.

T. 93 875 18 00

Horaris:

Dilluns i dimarts de 11 a 13 h.

Dimecres, dijous i divendres de 11 a 13 h i de 18 a 20.30 h.

Dissabte de 18 a 20.30 h.

Renéixer com la flor, 2006-2013. Detall.
Tècnica mixta en fibra de vidre. 210x137 cm.

Parlar del Col·legi d'Arquitectes a Manresa evoca d'immediat la imatge de la seva seu, la Casa Lluvià, i per suposat de la corrent arquitectònica del "modernisme" de la que n'és un exemple reeixit. El modernisme, tot un esclat de formes i colors sorgides de la creativitat dels arquitectes de principis del segle XX, esdevé a Catalunya un referent patrimonial d'escala universal. Ignasi Oms, l'arquitecte de la Casa Lluvià, com la resta dels seus contemporanis es va recolzar en uns artesans, artistes magnífics, moltes vegades en un injust anonim, que varen fer de les arts aplicades, les puntades i els complements d'aquelles peces d'alta costura. Així dons escultors, estucadors, vidriers, ceramistes, fusters, forjadors, i un llarg etc., van fer possible l'esclat del modernisme a les nostres terres.

L'obra de Lourdes Fisa es també un exemple de la recerca constant de noves maneres i materials on expressar plàsticament tot el seu univers interior. El caràcter conceptual de la seva obra i la seva força expressiva la fan candidata excel·lent per a un maridatge temporal amb els espais de la Casa Lluvià. Lourdes Fisa, com aquells artistes que esmentàvem abans, adapta la seva obra als espais arquitectònics, enriquint-los i vestint-los, en una nova manifestació de les arts aplicades. Els vitralls de la exposició en son l'exemple més clar.

Ajuntament de Manresa i Col·legi d'Arquitectes, compartint la seva vessant de promotors de la cultura, es troben de nou en la arquitectura que comparteixen a la Casa Lluvià, per oferir una potent exposició de Lourdes Fisa, una de les millors artistes plàstiques catalanes de l'actualitat, que tot i la seva joventut, atresora una veterania i qualitat que li han permès el reconeixement i valoració internacional de la seva obra.

Joan Calmet

Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Manresa

Enric Masana

Delegat del Bages-Berguedà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Pàgina anterior
Esclat de tardor, 2009-2013
Tècnica mixta en fibra de vidre
137x210 cm

Punts de fuga, 2013
Tècnica mixta sobre fusta
150x150 cm

Melodies de Llum

Lourdes, més que caminar, saltironeja per entre les grans vidrieres que prepara per a ser exposades en els finestrals i el pati de la Casa Lluvià, aquella petita gran torre residencial que l'arquitecte modernista de la ciutat, Ignasi Oms, va projectar en una zona senyorial i transitada pels volts de 1909.

Recorre els contorns i toca sense por la massa vítria amb els seus dits llargs d'artista, segura que a la calor que desprèn d'un entusiasme i d'una convicció nascuda de l'experiència ininterrompuda d'unes quantes dècades no li farà mal. Els colors purs, càlids, s'entremesclen amb els freds d'uns gravats a l'àcid treballats a consciència en una aparença arbitrària, caprixtosa, impulsiva o intuïtiva; però tot està controlat. Lourdes pensa en el marc arquitectònic que ha de rebre la seva obra artística, exultant en un medi exultant. Tres grans vitralls faran de tríptic de la finestra coronella que Oms va dissenyar per a una casa de parets d'esgrafiats, flors i colors. Lourdes no es queda enrere. Intenta dialogar amb l'obra feta i crear-ne la pròpia, dotant-la d'una llum i uns colors inèdits que obligaran a mirar la Casa Lluvià amb uns altres ulls, com si es tractés d'una vidriera gòtica o, també, d'una vidriera modernista.

El nou repte que té al davant, que és el resultat d'una trajectòria iniciada amb la tècnica del gravat i seguida de la pintura i de l'experimentació, gairebé tossuda, amb materials insospitats que ella converteix en transparents, lumínics, la fa emprendre una aventura que no té límits. Les dues enormes vidrieres que ha de col·locar en el petit jardí de la Casa Lluvià sembla que les treballa sense esforç, amb rapidesa etèria i amb ull clínic alhora, amb un esperit jove que li surt del cor i de l'ànima. Pensa i repensa com ha d'acabar l'obra; manipula plecs de fulls i de bombolles tacades dels colors que ha fet servir per impregnar de sentit lumínic i translúcid les macles cristallines. La fàbrica Vidriera del Cardoner li dona la possibilitat d'experimentar sens fi en aquesta nova obra d'art, on el joc de la tècnica del gravat i de l'esmalt sobre la capa de vidre crea expectatives, si més no, imprevisibles. Tot és imprevisible en Lourdes Fisa, per a ella mateixa i per a l'espectador.

Al taller, ja té preparades altres obres, potser més conegudes, però igualment sorprenents. Ella sorprèn a cada moment amb una idea, una explicació. Torna a recórrer amb la ment els espais que contindran les obres de menor volum, i les distribueix monogràficament i temàtica amb la voluntat d'anar obrint el visitant a noves sensacions, noves troballes. Les caixes de fibra de vidre, de tons càlids, terrossos, es tornen fars de llum amb l'única incidència d'una bombeta. La torratxa de la Casa Lluvià, també la convertirà en un far lluminós que es podrà percebre de lluny a les nits. L'obra pictòrica sobre tela acaba d'arrodonir el llegat de l'artista. Pinzellades de tons i de formes, més concretes unes que altres, avancen cap al procés d'abstracció que està en la base de la creació artística.

Hi ha un denominador comú en la majoria de les peces: l'estructura arquitectònica, que plana sobre les superfícies llises o rugoses en una composició geomètrica que ha de donar resposta al marc arquitectònic; fins i tot l'estructura urbanística en alguns casos, com en certa vidriera, també respon a una trama urbana indecisa, barreja o fruit d'un mapa de Manresa que és conseqüència de la juxtaposició del tortuós urbanisme medieval i de l'ortogonal contemporani, on Lourdes s'inspira sense prejudicis. Perquè Lourdes transmet, a través de la línia corba o recta, l'opacitat o la transparència, el blanc o el negre o la policromia, el ritme i la fluïdesa, la realitat i la il·lusió, tot un univers de llum, espai, proporció, color i emoció. Una melodia o unes melodies de llum.

Raquel Lacuesta

Doctora en Història de l'Art

Trama urbana I, 2013. Vidre gravat a l'àcid i pintura d'esmalt vitrificada. 180x321 cm

LOURDES FISA

Melodies de llum

Trama urbana II, 2013. Detall
Vidre gravat a l'àcid. 180x321 cm

Imatge portada i contraportada:

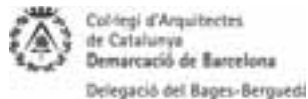
Punts de fuga, 2013. Detall
Tècnica mixta sobre fusta. 150x150 cm

Activitats durant l'exposició:

Visita guiada amb l'artista
Dijous 3 d'octubre, a les 7 de la tarda

Més informació www.lourdesfisa.com

Organitza:

Col·labora:

Trama urbana II, 2013. Vidre gravat a l'acid i pintura d'esmalt vitrificada. 180x321 cm

